

Abstrakt

Tato práce se zabývá otázkou, jestli lze Polsko považovat za novou regionální velmoc ve střední a/nebo východní Evropě. Vychází z konstruktivistických východisek a zkoumá tedy sebevnímání Polska, a vnímání jeho role ostatními relevantními politickými aktéry. Stanovuje definici regionální velmoci, podle které lze za takovou velmoc považovat stát, který sám sebe za regionální velmoc považuje, je za ni považován ostatními relevantními aktéry, poskytuje svému regionu veřejné statky a projektuje do něj svou ideologii. Zkoumám, nakolik Polsko tyto požadavky splňuje. Polsko se rozhodně za regionální velmoc považuje a je za ni do jisté míry považováno i svými západními spojenci. Jeho skutečné vystupování tímto způsobem je však komplikováno jeho nedostatečným ekonomickým výkonem (ve srovnání např. s Německem), který mu nedovoluje efektivní poskytování veřejných statků. Rovněž jeho regionální ideologie není dostatečně koherentní a inkluzivní a zajímavá pro ostatní aktéry. Kromě toho ve východní Evropě čelí konkurenci Ruska a ve střední Evropě nezájmu potenciálních sekundárních aktérů, kteří svou zahraniční politiku směřují spíše na Německo. Polsko má nesporný potenciál stát se regionální velmocí, ale zatím tuto roli zcela nenaplnuje.